

ATC CDA2

autor: [Daniel Březina \(Hi-Fi Voice\)](#) | 20.11.2012

Britská firma ATC (neboli Acoustic Transducer Company) si své ostruhy vydobyla hlavně ve světě profesionálních monitorů a měničů nejvyšší úrovně, kde se pohybuje už od roku 1974 a hned od začátku patří mezi její zákazníky hudební legendy jako Pink Floyd nebo Supertramp, využívající technologii ATC pro pódiovou produkci. V roce 1996 pak uvedla firma, uvyklá produkovat hlavně aktivní reprosoustvy, své technologie i do elektroniky, určené pro domácí audiofilní poslech. Už od té doby její nenápadná elektronika patří mezi pozoruhodné kousky pro znalé.

Filozofie firmy ATC by se dala shrnout jako „účel světí prostředky“ či „obsah je mnohem důležitější než forma“. Proto její produkty nejsou zrovna estetickými zázraky, ale na poli věrnosti reprodukce jen obtížně najdete kvalitnější soupeře. Vše je prostě podřízeno co nejpřesnějšímu, nejvěrnějšímu a zkrátka nejpreciznějšímu možnému zvukovému podání.

Firma je také hodně konzervativně založená, naprosto jí mijejí digitální zesilovače, páskové měniče, diamantové kaloty nebo streamování a jiné moderní a trendové technologie. Proto bylo takovým překvapením, když se v roce 2012 objevil model CDA2, neboli trojkombinace CD přehrávače, předzesilovače a digitálně-analogového převodníku. Jedná se vůbec o první zdroj signálu v nabídce této firmy.

Ale nakonec dojdeme k tomu, že jde vlastně o krok navýsost logický – D/A převodníky v lepších přehrávačích už tak obsahují vše, co je potřebné pro zpracování příchozího signálu a je jedno, z kolika to bude vstupů. Navíc samotné digitální obvody kolem mechaniky a převodníku nespotřebují zase tolik prostoru, aby v dobře vyřešené krabici nezbylo dost místa pro předzesilovač. Výhodou je pak minimalizace signálových cest, a to skutečně minimalizace razantů.

Na první pohled je CDA2 příbuzným firemního předzesilovače CA2, nejen po estetické, ale také obvodové stránce. Je vidět, že ATC je uvyklé desingovým standardům profesionální kategorie, vše je čisté a účelné, přizpůsobené dlouhodobé odolnosti. Jednoduchý, ale celokovový šuplík mechaniky je umístěn vlevo, pod ním pak najdeme velká tlačítka pro plné ovládání reprodukce. Úzký černý pásek přímo vprostřed pak hostí stavovou LED diodu a také indikaci aktivního vstupu. Ten vybíráme cyklicky jednoduchým tlačítkem. Dále už je zde jen spínací tlačítko a velký regulátor hlasitosti se sametově lehkým, ale nesmírně přesným chodem. Maličký displej zobrazí nejnnutnější informace a dobře se čte, ale mohl by mít klidně dvojnásobné rozměry.

I zadní strana je účelnost sama – logicky seřazené vstupně-výstupní konektory s ideálními mezerami pro bezproblémové využití a jinak žádné estetické legrácky. Ambivalentní pocity vzbuzuje masivní výstup pro sluchátka o průměru 6,3mm – svým provedením skutečně potěší, umístěním zase naopak zarmoutí. Častá výměna sluchátek se prostě nekoná. Jinak je ale složení konektorového pole potěšující – máme na výběr symetrický či nesymetrický analogový výstup (a bohužel žádnou formu digitálního

výstupu z CD, i když by to šlo proti smyslu sjednocování přístrojů do jednoho celku), dvojici analogových nesymetrických vstupů a dvojici digitálních vstupů – každý v provedení optickém i koaxiálním.

Dodavatelem hlavních jedniček a nul je zde mechanika ASATECH, která je určena pouze ke čtení Red Book formátu. Zpracovatelem digitálních dat je pak čip Wolfon WM8740. Ten umožňuje konverzi signálu o hloubce až 24 bitů a vzorkovací frekvenci 192 kHz. Předzesilovací část je pak odvozena z konstrukce CA2, to znamená plně diskretní provedení a využití ALPS potenciometru pro regulaci hlasitosti. Sluchátkový zesilovač je oddělený od zbytku obvodů. CDA2 nenabízí žádná revoluční obvodová řešení nebo ultra-drahé součástky, „pouze“ rozumný kompromis mezi dobrou kvalitou a možnostmi cenové třídy a prostoru v krabici. Nicméně dle všeho jde o plnohodnotný předzesilovač a plnohodnotný CD přehrávač včetně plnohodnotného D/A převodníku, vše je jen díky chytrému využití obvodů natěsnáno do kompaktních rozměrů.

Krátkou zmínku si zaslouží i dálkový ovladač, který působí trochu svérázným dojmem. Najdete na něm sice všechny potřebné funkce, nicméně ergonomie není úplně domyšlená a ovládání nejintuitivnější.

ATC CDA2 jsme zkusili v pražském studiu Living Stereo (poslechový prostor dovozce). Hlavním partnerem byly monobloky Pass Labs XA60.5 spolu s reprosoustavami [Pass Labs SR-2](#), ale k dispozici byly též [Harbeth P3ESR](#) a [ProAc D18](#), srovnávali jsme s CD přehrávačem Naim CDx2 (také jako mechaniku) a předzesilovači Pass Labs XP-30 a XP-20.

Při prvním vkládání kompaktního disku nás trochu zaskočila opatrnost mechaniky při načítání. Roztočení, ustálení a načtení informací je otázkou několika dlouhých sekund, v podstatě o dost delších, než bychom čekali. Ale výměnou za to nabízí CDA2 přečtení i hodně poškrábaných disků a absolutní jistotu při zpracování dat.

Po úspěšném rozklíčování disku a jeho obsahu je ihned poznat, že ATC se soustředí hlavně na studiové přístroje a absolutní věrnost zvuku. Eva Cassidy se svou předělánkou „True Colors“ (Best Audiophile Voices) je vykreslena i se svou kytarou do drobných detailů a maličkých změn v hlase, přesto má celá nahrávka maličko odstup. Kytara jiskří kovovými tóny strun, stejně tak je tu přesně vymodelované tělo se všemi rezonancemi, které pomáhají vybudovat dojem skutečného instrumentu a skutečně znějícího vokálu. CDA2 ale sází spíše na analytickou cestu k výsledku, ne muzikální.

McFerrinova „Don't worry, be happy“ („The Story of Jazz“, Blue Note) ukazuje, ať už pracuje ATC v roli převodníku nebo kompletního přístroje, nadchne vás plnou kontrolou nad zvukovým signálem a autoritou, kterou mu dokáže vdechnout. Samozřejmost, s jakou vyzní Bobbyho vokál a také jak snadno

můžeme pronikat jednotlivými vrstvami jeho bubnování na sebe sama je fascinující a pokud máte alespoň trochu v oblibě studiově přesný zvuk, tak také strhující.

Nekompromisně přesné a věrné podání odhalí ale také slabůstky vašich nahrávek, aniž by se je snažilo nějak kompenzovat. To prokáže velmi dobře provedená nahrávka uskupení Jienat „Andreas, André“ z alba „Mira“. Jednotlivé nástroje jsou perfektně konturované, ATC vám dá také jasně na srozuměnou, jak jsou velké, odkud v prostoru hrají a nepřehání vůbec nic, striktně se drží reality. Stejně tak u zpěvačkina vokálu – perfektní srozumitelnost prokazuje skutečně kvality studiového přístroje s nejpřísnějšími měřítky pro věrnost. Kromě toho, že vybuduje velmi uvěřitelnou kopii skutečnosti, nezatají ani drobná škobrtnutí hlasu – tu zpěvačka příliš sykne, tam je zase jiný detail. Nikdy ale nejsou tyto nedokonalosti nahrávek otravné, naopak tím více působí všechno skutečně a důvěryhodně.

Výjimkou, kdy se absolutní věrnost neprotíná s tím nejpříjemnějším poslechovým zážitkem je snad jen u plošších nahrávek typu „Broken City“ od Audioslave. Ano, CDA2 z nich dokáže vydolovat nesmírné množství informací a ty roztřídit tak, že se i špatná nahrávka dá dobře „číst“, ale jak se říká „kde nic není, ani smrt nebere“. Zrovna „Broken City“ by slušelo trochu barevného zkresení, aby zakrylo nízkou dynamiku a agresivitu kytar. Naproti tomu třeba basa tu má hutnost, velkou energii a až strojovou rytmickou preciznost.

Už jsme zmínili, jak moc silnou stránkou je u CDA2 schopnost třídit a rozvrstvit dostupné informace. Na danou cenovou třídu nás velmi překvapilo a potěšilo, s jakou suverenitou k tomu dochází. Třeba Dave Matthews s „Don't Drink The Water“ („Before these crowded streets“). Spleťtí trsy nástrojů jsme prozatím většinou slyšeli spíše jako homogenní celek, alespoň v obdobné cenové kategorii, ale ATC CDA2 jako kdyby vše vyčistil, urovnal, zklidnil a rozložil do logických celků. Přesnost a transparentnost reprodukce odhaluje i maličké detaily, přirozené, i když trochu umírněné barvy nástrojů a vše zůstává pod absolutní kontrolou co do přesnosti a rytmu.

Neznamená to ale, že ATC CDA2 je sucharem – třeba s lehce vřelejšími Pass Labs XA60.5 prokázal ve Stingově „Englishman in New York“ („Symphoncities“), že mu ani barvy nejsou cizí. Jen je to tak trochu zvukový „reportér“ s civilním výrazem, upřednostňující přesnost a střízlivost zvukového podání. Výtečné je podání Stingova hlasu, ale i dynamika jednotlivých akustických nástrojů s dlouhými a jasně zřetelnými dozvuky jednotlivých tónů.

ATC CDA2 je krásným příkladem synergie – tři přístroje v jednom chytře využívají výhod své blízkosti, aniž by se navzájem nežádoucím způsobem ovlivňovaly a bylo cítit kompromisy v jejich konstrukci. Plánujete-li si pořídit solidní předzesilovač s cenou kolem 30 – 40ti tisíc, k tomu adekvátní mechaniku a D/A převodník, nabízí CDA2 plnohodnotnou alternativu k takovým přístrojům v jediném kompaktním balení. Jeho hlavními kvalitami je skutečně studiová přesnost a věrnost, zobrazující přesně ty informace, které do něj proudí z nahrávky. Jeho analytická (i když ne nepříjemná) přímota nemusí snad být každému po chuti, chcete-li ale slyšet přesně to, co vaše hudební sbírka obsahuje, pak jde o velmi mocný nástroj. Škoda jen toho, že ATC nevyužilo moderní trendy a nenabídlo k velmi dobrému převodníku také možnost spojit jej s počítačem pro možnost přehrávat stále dostupnější digitální soubory ve vysokém rozlišení, ale to je prostě daň za konzervativní přístup této britské legendy. I tak ale v modelu CDA2 dostala svým standardům a „kombo“ v jejím podání si zaslouží vaší pozornost.

--- --- --- --- ---

KLADY

- + studiově přesný zvuk
- + velký nadhled nad reprodukcí
- + velmi solidní převodník
- + výborné zpracování
- + ideální kombinace, plnohodnotně nahrazující jednotlivé komponenty

ZÁPORY

- přečte pouze CD disky
- nedisponuje USB portem, což je obrovská škoda
- nemá digitální výstup